

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Konkluzje Rady dotyczące stworzenia przez Unię Europejską „znaku dziedzictwa europejskiego”

(2008/C 319/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

ODNOSZĄC SIĘ

- do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
- do rezolucji Rady z dnia 16 listopada 2007 r. ⁽¹⁾ dotyczącej europejskiego planu działań na rzecz kultury oraz konkluzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie planu prac w dziedzinie kultury na lata 2008–2010 ⁽²⁾, których jednym z celów jest propagowanie dziedzictwa kulturowego,

PRZYJMUJĄC Z ZAINTERESOWANIEM

- komunikat Komisji z dnia 10 maja 2007 r. dotyczący europejskiej agendy kultury w dobie globalizacji świata ⁽³⁾,
- a także rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie europejskiej agendy kultury w dobie globalizacji ⁽⁴⁾, w której Parlament Europejski opowiada się za „utworzeniem znaku dziedzictwa europejskiego, które miałyby na celu podkreślanie europejskiego wymiaru dóbr kultury, zabytków, obiektów i miejsc pamięci, które są świadectwem historii i dziedzictwa Europy”,

UWZGLĘDNIAJĄC

- międzyrządowy projekt „znak dziedzictwa europejskiego”, zapoczątkowany w Granadzie w kwietniu 2006 r. przez kilka państw członkowskich,

PODKREŚLAJĄC W SZCZEGÓLNOŚCI

- znaczenie wyczerpania młodzieży na wspólne dziedzictwo kulturowe, a zatem konieczność ułatwienia jej dostępu do europejskiego dziedzictwa kulturowego,

1. UWAŻA, ŻE UTWORZENIE PRZEZ UNIĘ EUROPEJSKĄ „ZNAKU DZIEDZICTWA EUROPEJSKIEGO”,

a) którego celem jest podkreślenie w sposób konkretny wspólnej historii Europy dzięki wyróżnieniu i nadaniu odpowiedniej rangi dziedzictwu kulturowemu o znaczeniu europejskim,

b) mogłoby przyczynić się:

— do nadania odpowiedniej rangi dziedzictwu państw członkowskich i wspólnemu dziedzictwu kulturowemu, oraz do ich większego oddziaływania,

— do zwiększenia wiedzy i przywiązania obywateli do ich wspólnego, lecz różnorodnego dziedzictwa kulturowego i do ich historii,

— do ekonomicznej atrakcyjności i do trwałego rozwoju obszarów, zwłaszcza dzięki turystyce kulturalnej,

— do edukacji artystycznej, kulturalnej i historycznej oraz — dzięki temu — do pogłębienia dialogu międzykulturowego, zwłaszcza między ludźmi młodymi,

— do dzielenia się doświadczeniami i do wymiany dobrych praktyk w całej Europie w zakresie nadawania odpowiedniej rangi dziedzictwu kulturowemu,

— bardziej ogólnie, do krzewienia wartości demokratycznych i praw człowieka, na których opiera się integracja europejska i europejskie obywatelstwo,

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 29.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 143 z 10.6.2008, s. 9.⁽³⁾ COM(2007) 242 wersja ostateczna — dok. 9496/07.⁽⁴⁾ 2007/2211(INI).

2. UZNAJE, ŻE „ZNAK DZIEDZICTWA EUROPEJSKIEGO” UNII EUROPEJSKIEJ POWINIEN BYĆ PRZYZNAWANY NA PODSTAWIE WSPÓLNYCH JASNYCH I PRZEJRZYSTYCH KRYTERIÓW:

- a) do tego znaku kwalifikować by się mogły:
- zabytki, stanowiska naturalne i miejskie, krajobrazy kulturowe oraz miejsca pamięci, a także dobra kultury i dziedzictwo niematerialne, jeżeli jest związane z danym miejscem, w tym również dziedzictwo współczesne — zwane dalej „stanowiskiem” ⁽¹⁾,
  - pod warunkiem że przez swój charakter transgraniczny lub ogólnoeuropejski są one świadectwem historii, wspólnych wartości lub dziedzictwa kultury europejskiej, w szczególności integracji europejskiej,
- b) kandydatury do znaku powinny stanowić długofalowe projekty, z którymi wiązałyby się:
- promowanie europejskiego wymiaru stanowiska: jego miejsca i roli w historii Europy, prądów kulturowych, artystycznych, naukowych i technicznych, osobowości i wydarzeń związanych z danym stanowiskiem mającym duże znaczenie dla historii Europy i integracji europejskiej itp.,
  - nadanie odpowiedniej rangi stanowisku, na przykład przez organizację działań edukacyjnych, artystycznych, kulturalnych i naukowych w różnych formach (wydarzenia, festiwale, artyści rezydenci itp.),
  - zapewnienie dobrego zarządzania stanowiskiem,
  - czuwanie nad jakością dostępu: polityka jak największej dostępności do stanowiska, promocja wielojęzyczności itp.,
  - zwrócenie szczególnej uwagi na młodych ludzi, zwłaszcza przez przyznanie im dostępu do stanowiska na uprzywilejowanych warunkach,
  - zwiększenie widoczności i atrakcyjności stanowiska na skalę europejską: odpowiednie oznakowanie, wykorzystanie nowych technologii itp.,
  - uczestnictwo w działaniach sieci stanowisk opatrzonego znakiem, ewentualnie w ramach grup zajmujących się konkretnymi zagadnieniami dziedzictwa europejskiego, lub obrazujących wspólny aspekt historii Europy,

3. UWAŻA, ŻE

- a) państwa członkowskie uczestniczyłyby w tej inicjatywie na zasadzie dobrowolności;
- b) projekt powinien opierać się na następujących zasadach:
- regularna procedura wyboru, oparta na wspólnych jasnych i przejrzystych kryteriach, przeprowadzana najpierw na szczeblu krajowym, a w kolejnym etapie na szczeblu europejskim, z uwzględnieniem poziomu kandydatów i dotycząca za każdym razem rozsądnej i reprezentatywnej liczby stanowisk,
  - elastyczne i proste warunki zarządzania, zgodne z zasadą pomocniczości,
  - realizacja w poszanowaniu kryteriów wymienionych w punkcie 2 niniejszych konkluzji, synergiczna z istniejącymi projektami, takimi jak lista dziedzictwa światowego UNESCO i „europejskie szlaki kultury” Rady Europy, i uzupełniająca je, a także zgodna z podejściem uzgodnionym w zakresie informowania o stanowiskach opatrzonego znakiem;
- c) projekt mógłby korzystać z obowiązujących sposobów finansowania we Wspólnocie, bez uszczerbku dla strategii wsparcia prowadzonych przez każde państwo członkowskie;
- d) inicjatywa ta mogłaby być również otwarta dla krajów trzecich uczestniczących w programie Kultura UE;
- e) jakość marki „dziedzictwa europejskiego” zależałaby od zgodności z wymogami obowiązującymi stanowiska opatrzone znakiem i mogłaby podlegać okresowym przeglądom;
- f) należałoby uwzględnić stanowiska już opatrzone znakiem w ramach projektu międzyrządowego „znak dziedzictwa europejskiego” oraz zdefiniować ich status;

4. ZACHĘCA KOMISJĘ, aby:

- przedstawiła Radzie w rozsądnym czasie i z uwzględnieniem niniejszych konkluzji odpowiedni wniosek dotyczący stworzenia przez Unię Europejską „znaku dziedzictwa europejskiego” i określający uwarunkowania praktyczne odnośnie do realizacji tego projektu.

⁽¹⁾ Rada odnosi się do definicji powszechnie przyjętych w prawie międzynarodowym lub europejskim (Konwencja UNESCO o środkach zakazu i profilaktyki w nielegalnym przywozie, wywozie i przeniesieniu prawa własności do własności kulturalnych z dnia 14 listopada 1970 r.; Konwencja UNESCO o ochronie światowego dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego z dnia 16 listopada 1972 r.; Konwencja UNESCO o ochronie niematerialnego dziedzictwa kulturowego z dnia 17 października 2003 r.; Europejska konwencja krajobrazowa z dnia 20 października 2000 r.)